

Už podle titulku poznáte, že jsem si pro tento článek vybral dvě desky a snadno rozšifrujete jak interprety, tak názvy desek.

Jen tak tak na desce *Přejem vám život...* přinášejí dávku moderní trampské muziky, inspirované klasiky moderní trampské muziky - to je hudebně i textově patrné hned z úvodní písně desky *Cesta do hor*, kde se jasně odkazuje k vlakovým písním a k bratrům Ryvolovým. Hned poté vás dostanou i další skladby - *Barevnější svět*

,
Písnička o šálku na kávu

,
Na špatné notě

,
Než se mi ztratíš

i titulní

Přejem vám život

. Civilní zpěv Pavla Jarčevského a jej doplňující, upřímně znějící Nela Mládková evokují také pocit pradávných Hoboes. Ze vzpomínání ale vytrhne použití akordeonu či saxofonu a připomene vám, že posloucháte veskrze současnou tvorbu. Mírná ironie a současný slovník pak zní v trochu hudebně i textově absurdní písni

O hříbu

, skladba reflektuje současné nešvary, činí tak ale s nadsázkou a vtipem, takže tady (na rozdíl od několika mých předchozích povídaní) termín "komunální satira" naprosto nemůžu použít, i když skladbě kraluje výkřik "

chraňme naši zem

" a zprofanovaný slogan "

čo bolo to bolo

". Vnitřní pocity z pro nás exotické a přitom nikoliv vzdálené cesty do čisté přírody, komorně vyzpívané, pak najdete třeba ve skladbě

Moldoveanu

s hudební místně určující folklorizující citací - dává vám naději, že navzdory rekvizitám popsaných v předchozí písni O hříbu ještě existují místa, která vás potěší. A takhle vás potěší i celá deska - a tak jako nám názvem přeje život, tak i já jí přeju dlouhý život v přehrávačích i na koncertech a u ohňů a jsem si celkem jist, že se to přání splní. Jen malá poznámka na konec, od starého člověka se šesti dioptriemi: Kombinace hnědého podkladu a malého okrového písma na bookletu trošku otráví i když vypadá stylově a efektně.

{desky 1282}

4 zdi jen tak tak aneb Přejem vám život ve znamení Vah

Napsal uživatel Miloš Keller

Pondělí, 17 Listopad 2014 13:51

Druhou desku (**4 zdi - Ve znamení vah**) charakterizuje především komplikovanější folkový zvuk a také hlubší ponor do náročnějších témat. Ideálním prostředím pro tuhle desku a skladby z ní jsou prostory menších klubů, nebo klidné chvíle domácí samoty. Můžete se zaposlouchat do nových a neotřelých textových obrazů (škoda, že booklet neobsahuje texty) a precizních instrumentálních fines, jakož i do střídavého a mnohdy nečekaného použití nástrojů (saxofon Martina Vaverky, hoboje Libora Mlynáře a další). To nejsilnější vystřílí kapela hned na začátku - úvodní trojice písní vás přinutí poslouchat dál:

druhým břehu

Ulice pod lampou

a

Kolem nás

. V dalších skladbách kapela už spíše celkovou atmosféru piluje a dokresluje, ale i dál najdete "pecky":

Don Quijote nápadů

nebo

Hluboko v nás

. Po poslechu desky získáte pozitivní informaci o stavu českého folku, té části, která dokáže být intimní, niterná, ale přitom současně obrácená k posluchači, komunikující s ním srozumitelně a vstřícně. A tak i trošku klišovité hledání, kde pravda se skrývá (

Málo dní zbývá

) je vlastně docela příjemnou činností. Zejména když pak následuje silná titulní skladba

Ve znamení vah

, kde je naopak vše nalezeno a dáno. A tak je to taky dobře.

{desky 1281}